

РЕШЕНИЕ

№ 2581

гр. София, 20.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1351** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 13.11.2019 г. по НАХД № 10444/2019 г. на СРС, НО, 6 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 434773-F478678/14.05.2019 г., с което на дружеството са наложени имуществени санкции за 4 бр. нарушения на чл. 3, ал. 1, т. 1 б „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурени при тях лица, както и самоосигуряващите се лица, са наложени 4 бр. имуществени санкции, всяка в размер на 500 лв., на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно и постановено в нарушение на процесуалните правила. Моли са то да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от занн.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – ТД на НАП – в съдебно заседание не се предствлява. От процесуалния му представител юрк. Г. е постъпила писмена защита, в която се моли оспореното решение да бъде потвърдено, както и издаденото НП. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю.,

който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, Първи касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 20.03.2019г. е извършена проверка от данъчни инспектори при офис „Надежда“ при ТД на НАП-С., възложена с РИП № О-04001219014734-ОРП-001 за проверка по осигурителното законодателство – изпълнението на задълженията по Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. на МФ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се. Установено било, че [фирма] не спазил законоустановения срок, съгласно чл.2, ал.1 и чл.3, ал.1, т.1 от Наредбата при подаване на Декларация обр.1 за следните периоди: 01.10.2018г.-31.10.2018г., 01.11.2018г. – 30.11.2018г., 01.12.2018г. – 31.12.2018г. и 01.01.2019г. – 31.01.2019г. За тези периоди крайният срок за подаване на Декларация обр.1 бил, както следва: до 26.11.2018г., 25.12.2018г., 25.01.2019г. и 25.02.2019г. За констатираните нарушения бил съставен акт за установяване на административно нарушение № F478678 /22.03.2019г., надлежно връчен на нарушителя на същата дата, като нарушенията били субсумирани под правната норма на чл.3, ал.1, т.1, б.”А” от Наредбата. Нарушителят се възползвал от правото на възражение по АУАН с оглед разпоредбата на чл.44, ал.1 ЗАНН и депозирал такова /писмено обяснение/. Административнонаказващият орган счел възражението за неоснователно и въз основа на АУАН Директорът на офис „Надежда“ при ТД на НАП-С. издал Наказателно постановление № 434773-F478678/14.05.2019г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

АУАН и НП отговаря на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи, в законоустановената писмена форма и при спазване на процесуалните правила.

Възражението, направено в касационната жалба, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като не е налице описание на извършеното нарушение, не е посочена датата на извършване на нарушението, както и мястото на извършването му е неоснователно. НП съдържа описание на констатираните нарушения. В същото не е изрично посочена датата на извършените нарушения, но е посочено, че същите се изразяват в неподаване на декларации образец 1 в законоустановения срок, като са посочени датите, на които е изтекъл крайният срок за изпълнение на това задължение. Непосочването на датите на извършване на установените нарушения не е съществено процесуално нарушение, тъй като същите са установими безспорно от съдържанието на НП и не е нарушено правото на защита на наказаното лице.

В НП е посочено мястото на съставяне на АУАН – ТД на НАП-В. Т., офис М..

Предвид факта, че нарушенията представляват неизпълнение на задължение за

подаване в законния срок на декларация обр. 1 в НАП/т.е. извършено чрез бездействие/, то мястото на извършване на нарушението е мястото където е следвало да бъде подадена в срок декларацията, а именно – компетентната ТД на НАП съгласно чл.3 ал.1 т.1 б“а“ от Наредба №Н-8/29.12.200г. на МФ, поради което касационният състав намира за неоснователно направеното в касационната жалба възражение за непосочване на мястото на извършване на установените нарушения.

Неоснователно е възражението че НП не съдържа описание на извършените нарушения. Видно от съдържанието на НП, е описано точно в какво се изразяват извършените нарушения, по начин, който дава възможност на наказаното лице да разбере за какво е наказано, поради което не е нарушено правото му на защита.

При издаването на НП е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, според която разпоредба АУАН се издава в тримесечен срок от откриването на нарушителя. Видно от съставения протокол проверка е била извършена на 20.03.2019 г., а АУАН е съставен на 22.03.2019 г.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-8 29.12.2005 г на МФ, декларация образец № 1 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодатели, осигурители и техните клонове и поделения - за всеки календарен месец до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, включително и при полагащо се обезщетение на трудоустроено лице, на което не е предоставена подходяща работа; при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. Правилен е изводът на СРС, че е налице неизпълнение на задължението за подаване на декларация обр. 1 до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, което е безспорно установено.

Според нормата на чл. 355, ал. 1 от КСО, който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. В случая, за всяко установено нарушение е наложена имуществена санкция от 500 лв, която е в законоустановения минимум е не може да бъде намалена.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения, че при описани четири отделни административни нарушения е наложена една санкция, като липсват мотиви кое от деяния е санкционирано, което представлява съществено процесуално нарушение. За всяко едно административно нарушение е наложено отделно наказание, с което е изпълнено изискването на чл. 18 от ЗАНН. В НП са изложени мотиви, от които да се направи извод, че санкцията е наложена за определено нарушение.

Както правилно е посочил СРС, чл. 28 от ЗАНН е неприложим, тъй като извършените нарушения не разкриват по-ниска степен н обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника, претендираните от него разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско

възнаграждение.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.11.2019 г. по НАХД № 10444/2019 г. на СРС, НО, 6 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, офис 3, да заплати на ТД на НАП-С. сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.